

TÉMA MĚSÍCE

V OKOLÍ LÍBEZNIC VYROSTOU DALŠÍ DVĚ ŠKOLY

Vizualizace menší školy v Měšicích

Výstavba Rondelu v roce 2015 a osm nových tříd, nástavba na starou školní budovu v roce 2017 s šesti dalšími třídami, otevření Neorondelu s dvaceti novými třídami v roce 2020 – tak se postupně rozrůstala líbeznická škola a bohužel to pro Líbeznice a okolní obce nestačí. Příliv obyvatel a demografické studie jsou neúprosné a pro zajištění potřebné kapacity pro děti školou povinné v následujících letech bude potřeba postavit další dvě školy.

Studie vypracovaná v srpnu 2019 společností Výzkumy Soukup poměrně přesně popisuje demografický vývoj v obcích, které jsou zapojeny do vzniklého Svazku obcí Pod Beckovem. Jde o obce Líbeznice, Bašt, Předboj, Bořanovice, Měšice, Nová Ves a Zlonín. Na území dotčených obcí bude dle prognózy žít v roce 2023 více než 13 000 obyvatel, nejvíce z nich ve věku mezi 30 a 45 roky, tedy ve věku, kdy je i největší porodnost. Odhadovaný počet žáků základní školy se bude v roce 2023 pohybovat těsně pod hranici 1 800 dětí, v kapacitě současné líbeznické školy tak bude chybět kolem 700 míst. Prognóza vychází z předpokladu, že do základní školy nastoupí 90 % žáků na první stupeň a 80 % žáků na druhý stupeň, a opírá se o faktická čísla z posledních let. Pokud jde o počet tříd, bude mezi lety 2023 a 2033 potřeba 70 kmenových tříd a další odborné učebny. Současná kapacita líbeznické školy je 43 kmenových tříd a 11 odborných učeben. Problém je tedy na stole a bude potřeba ho řešit, na čemž se shodli všichni zastupitelé okolních obcí na společném jednání, které proběhlo v Líbeznicích ve čtvrtek 11. června 2020. Shoda na potřebě řešit nedostatečnou kapacitu byla jednoznačná, zastupitelé se také shodli na tom, že ideálním řešením jsou dvě školy, větší o kapacitě 540 žáků s 18 kme-

novými třídami a menší o kapacitě 270 žáků s 9 kmenovými třídami. Zbývalo se domluvit, kde mají potřebné školy vzniknout.

KAPACITA LÍBEZNICKÉ ŠKOLY PŘESTÁVÁ STAČIT

Na společném jednání zastupitelstev byly proto představeny čtyři projekty, které mají ambici nedostatečnou kapacitu řešit. Jako první představila starostka obce Předboj Pavla Příšovská projekt nové školy s tělocvičnou v Předboji pro 270 žáků. Předbojský projekt počítá se školou a jejím zázemím na zelené louce směrem na Velikou Ves, komplex by tvořilo několik dvoupatrových budov, jako součást areálu bylo plánováno i sportovní hřiště. Následovala prezentace projektu v Nové Vsi, který přednesl starosta Jiří Melichar. I v Nové Vsi je projekt naplánován na zelené louce, jde o menší školu s kapacitou 270 žáků. Místo bylo vybráno na začátku obce směrem od Měšic. Areál školy by obsahoval kromě

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

boje s koronavirovou epidemií hned vystřídaly nové. Nejvýznamnější je bitva obcí o finanční prostředky na investice. Pokles ekonomiky snižuje daňové výnosy státu a tím by naše obec mohla v letošním roce přijít o více než 10 milionů korun. Další propad by byl z plánovaného návrhu vlády, aby obce ze svých rozpočtů kompenzovaly ztráty podnikatelům na území obce.

Už v polovině dubna jsem se snažil ve sněmovně navrhnout řešení, které by zabránilo zastavení všech investic ve městech a obcích na území celé České republiky. Navrhoval jsem rozdělit finanční prostředky všem obcím, městům i krajům přímo v přepočtu na jednoho obyvatele. Vláda místo toho chtěla významně posílit dotační programy pro obce. To by ale obcím přineslo jen další finanční zatížení za zpracování žádostí o dotace a veškerou administraci projektů.

Samozřejmě by bylo mnohem rozumnější, kdyby všechny obce a města dostaly okamžitě jasnou částku, se kterou mohou dále nakládat podle svých potřeb. Naštěstí se podařilo soustředěným tlakem příslušnou podporu státu získat. Města a obce se tak mohou těšit na podporu ve výši 1200 Kč na hlavu.

V našich Líbeznicích všechny tyto prostředky využijeme na investice. Pouštíme se do dlouho připravované rekonstrukce ulice Pod Lipami a části ulice Karla Hynka Máchy. Dalším krokem bude rekonstrukce prostranství za obecním úřadem a výstavba výtahu, aby se i náš úřad mohl zařadit mezi bezbariérové budovy. A zahájili jsme i menší investice, například na vybudování sektoru pro skok vysoký na Duhovce, po kterém atleti už dlouho volají. A samozřejmě chystáme další projekty, aby se investiční činnost Líbeznice nezastavila.

V té souvislosti stojí za zmínku, že se Líbeznice staly svědkem další unikátní události. Znovu se sešla zastupitelstva všech spádových obcí našeho školního obvodu. Hlavním tématem bylo hledání řešení pro nezbytnou výstavbu dvou nových škol v okolí Líbeznice. Přestože jednotlivé obce mají své různé zájmy a priority, podařilo se nakonec najít shodu v tom, že by v nejbližších letech měla vyrůst nová větší škola v Bašti pro 540 žáků a nová škola v Měšicích pro 270 žáků. V případě Měšic by mělo díky této společné aktivitě dojít k rekonstrukci celého jednoho křídla historických hospodářských budov měšického zámku. Žáci by se tak mohli každý den pohybovat v unikátním prostředí plném zeleně a zároveň by se podařilo zachránit historickou památku. Pustili jsme se hned do jednání s pracovníky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a už čtyři dny po jednání zastupitelstev se nám podařilo získat příslib zapojení projektu do připravovaného programu pro financování škol v prstenci kolem Prahy. Rodí se tedy naděje, že se podaří v nejbližších čtyřech letech vybudovat potřebné školní objekty a konečně tak ulevit i líbeznické škole, kde je v některých třídách dokonce i více než 30 dětí, a navíc víme, že po roce 2023 by ani tato stávající rozšířená kapacita nestačila.

Tak to jsou vlastně hned dvě důležité dobré zprávy najednou. Přeji nám všem, aby přelom června a července přinesl podobných zpráv ještě mnohem víc!

Váš starosta

Číslo měsíce: 810 – to je kapacita nově plánovaných svazkových škol.

Dokončení na straně 3

ROZHOVOR

NÁVŠTĚVA ŠKOLSKÉHO OMBUDSMANA

Na začátku června navštívil líbeznickou ZŠ školský ombudsman PaedDr. Ladislav Hrzal. Návštěva se nesla v přátelském duchu, neboť právě přátelské návštěvy pořádá školský ombudsman pravidelně, a to v rámci své agendy. Svoji činnost totiž ombudsman v maximální míře vykonává přímo ve školách a školských zařízeních. O náplni práce školského ombudsmana, ale také o anketě Zlatý Ámos, kterou Ladislav Hrzal organizuje již 27 let, jsme si povídali v rozhovoru pro Líbeznický zpravodaj.

Jak se vám líbilo v líbeznické škole?

Líbezně. To je první, co mě napadlo. Na líbeznickou školu jsem byl zvědavý. Znal jsem ji z fotografií a reportáží v médiích. Ale něco jiného je vlastní poznání, zážitek. Krásný, moderní areál, příjemní lidé. Návštěvu jsem plánoval už začátkem tohoto roku, ale známé události mi v tom zabránily. A jsem rád, že jsem první služební cestu po koronaviru naplánoval právě k vám.

Školu jste navštívil v rámci své agendy školského ombudsmana, kdy navštěvujete školy, které jsou příkladem vytváření bezpečného klimatu a dobré atmosféry. Jaká je vůbec další náplň práce školského ombudsmana?

Ta agenda je hodně široká. Návštěvy „bezproblémových škol“ jsou spíš výjimečné. Obvykle jezdím do škol, kde nějaké problémy jsou. Často se na mě lidé obrací s požadavkem osobního setkání a rozhovoru. A pokud sedím v kanceláři, tak vyřizují nejrůznější dotazy a stížnosti, které chodí především e-mailem. Je to měsíčně kolem 200 podnětů. Naštěstí na to nejsem sám, dotazy a nenárodné stížnosti vyřizují jednotlivé odbory a oddělení MŠMT. Při řešení náročnějších stížností si obvykle vyžádám další materiály, například od ČŠI, zřizovatele, vedení školy, pedagogicko-psychologické poradny atd. Prostě chci znát nejen pohled stěžovatele, ale všech účastníků sporu. Koneckonců na ombudsmana by se měl člověk obrátit až ve chvíli, kdy vyčerpal všechny možnosti a stále si myslí, že jsou jeho práva porušována. Mým úkolem není vyšetřovat, kdo má nebo nemá v konkrétním sporu pravdu. Já se snažím zjistit, jestli úředníci, na které se stěžovatel obrátil, na stížnost reagovali a zda ji řádně prošetřili.

S jakými problémy se na českých školách nejčastěji setkáváte?

Řeknu to lidově – nejvíce se mezi sebou hádají zaměstnanci škol. Učitelé a učitelky mezi sebou nebo s vedením školy. Obvyklé to je při nástupu nové ředitelky nebo ředitele. Část zaměstnanců je s novým vedením nespokojená, jiná část spokojená a dalším je to jedno. Ti nespokojení píší stížnosti, spokojení píší stížnosti proti stížnostem. Napjaté atmosféry v pedagogickém sboru si obvykle všimnou i žáci. A pak už je jen malý krůček k tomu, aby se do vnitřních spory zapojili rodiče žáků. Ti sepisují petice a antipetice. A to vše dohromady vytvoří nedobrou atmosféru nejen ve škole, ale často i v obci, kde škola působí. Já se vždy snažím obušovat hrany sporů a všem vysvětlovat, že škola by navenek měla působit jednotně. Hodně záleží na vedení školy, jak vnitřní spory řeší a jak dokáže stmelit pedagogický sbor.

Dalším častým problémem jsou vztahy učitelů s rodiči žáků. Stejně, jako snad každý Čech rozumí fotbalu a hokeji a ví, jak to hrát, rozumí i školní výuce. A běda, jak to paní učitelka nebo pan učitel nedělá podle jejich představ. Hned je tou nebo tím nejhorším pedagogem, nemá ve škole co dělat a žádají ombudsmana, aby škola s takovým učitelem nebo učitelkou rozzvala pracovní poměr.

V pořadí třetím problémem je šikana. A to nejen mezi žáky, ale také šikana žáků od pedagogů nebo naopak šikana pedagogů od žáků a jejich rodičů. Zastupující šikanu mezi žáky se už většina škol naučila odhalovat a řešit. A to je dobře. Horší je to se šikanou žáků od pedagogů. Tady se totiž často stává, že za šikanu žáci i rodiče označují standardní výchovná opatření. Teď jsem to řekl trochu šroubovaně, tak

vedu příklad. Rodiče dostávají od školy pravidelně informace o tom, že jejich syn nebo dcera má časté pozdní příchody, neomluvené hodiny, zapomíná pomůcky nebo porušuje školní řád vyrušováním při výuce. Pokud nenastane náprava, žák dostane třídní důtku, později sníženou známku z chování. A já pak od rodičů stížnost, že jejich potomek je ve škole šikanován. Zrovna nedávno se jedna maminka rozčílovala, že její syn za natáčení videí ve škole a jejich zveřejňování na sociálních sítích dostal podmíněčné vyloučení. A brala to jako projev šikany ze strany školy. Neříkám, že šikana od učitelů neexistuje, ale je potřeba vědět, co to šikana je a jak se projevuje.

Máme za sebou dobu koronavirovou. Jak se podle vás české školství s touto situací vyrovnalo? Je něco, co by si české školy měly z celé situace, která zde panovala a ještě stále panuje, vzít do budoucna?

Školy byly uzavřeny ze dne na den. Rychlost, s jakou se učitelky a učitelé, ale i rodiče a žáci dokázali přizpůsobit novým, do té doby neznámým podmínkám, byla opravdu úžasná. Z vlastní zkušenosti vím, že to nebylo vůbec snadné – žena a dvě dcery jsou učitelky. Bylo to pro ně mnohem náročnější vyučování než každé ráno přijít do třídy.

Podle mého názoru by si většina škol a pedagogů zasloužila velkou pochvalu. Ale i řada dalších subjektů. Ocenil jsem například pružnost České televize, která zareagovala velmi rychle a dobře. Ani MŠMT nezažalo a školám rychle nabídlo pomoc například webovým rozcestníkem www.nadalku.cz, pořádáním webinářů a zřízením telefonické a e-mailové poradny, kam se každý mohl obrátit a odpověď dostal obvykle do 24 hodin. Také mnozí zřizovatelé dokázali, že jim na jejich škole, žácích i učitelích záleží, a pomáhali, jak mohli. Účinnou pomoc nabídla řada dalších firem a organizací.

Všechny dobré nové zkušenosti získané v době uzavření škol by bylo zapotřebí zúročit. Nebude to snadné, ale myslím si, že to školám, žákům i rodičům prospěje. Nejhorší by bylo, kdybychom si teď řekli, hurá, vracíme se před 10. březem 2020 a všechno budeme dělat tak, jak to bylo dřív. Ale vzhledem k tomu, jak se většina škol postavila k problémům po uzavření škol, si myslím, že tohle nehrozí.

Již 27 let pořádáte také anketu Zlatý Ámos. Co je to za anketu a jak vznikla?

Je to anketa o nejoblíbenějšího učitele. Vznikla vlastně tak trochu náhodou, když jsem připravoval doprovodný program pro děti, které přijely se svými pedagogy na výstavu hraček do Prahy. Jedním z úkolů pro žáky bylo, aby si z učitelů a učitelů, kteří je na výstavu doprovázeli, vybrali toho nejoblíbenějšího. V té době jsem pracoval jako redaktor rozhlasového pořadu pro děti Domino a tuhle soutěž jsem v něm vyhlásil. A do redakce začaly chodit dopisy i od dětí, které na výstavu do Prahy nejelely. To byl impuls k tomu, aby vznikla anketa Zlatý Ámos. Pravidla, která jsme před 27 lety nastavili, jsou pořád stejná. Myslím si, že největší hodnota této ankety je v tom, že své učitelky a učitele mohou navrhnout pouze jejich žáci. Nevím o tom, že by se taková podobná soutěž konala v nějaké jiné zemi.

Probíhala anketa i letos? Jak jste se vypořádali s bezpečnostními opatřeními a zákazem volného pohybu osob v době, kdy anketa vrcholila?

Ladislav Hrzal

foto František Grunt

Bohužel se nekonalo veřejné finále, které je nádherně svou atmosférou, tím, jak žáci nadšeně podporují své oblíbené pedagogy, jak jim fandí a jak společně s nimi soutěží o titul Zlatý Ámos. Nekonal se ani obvyklý Kantorský bál. Vítěze jsme museli vyhlásit pouze online a prostřednictvím médií (tém musím poděkovat, díky médiím se informace o vítězi dostala k veřejnosti). Ale jinak si myslím, že jsme měli velké štěstí. Regionální kola probíhala v lednu a v únoru. Semifinále se na MŠMT konalo 11. března, tedy první den, kdy byly uzavřeny školy, pár dnů před vyhlášením nouzového stavu. O šestici postupujících do finále rozhodovalo všech patnáct účastníků semifinále. A jeden z finalistů dostal hlas téměř od každého semifinalisty. Takže semifinalisté zvolili i současného Zlatého Ámose.

Čeho si vy osobně na českých učitelích vážíte nejvíce?

To je hezká otázka, ale je na ni těžká odpověď. Využiji statistiku, kterou jsme dělali před několika lety z přihlášek do Zlatého Ámose. Počítali jsme, jaké vlastnosti dětí u svých pedagogů oceňují. A vyšlo to, s čím souhlasím i já. Správný učitel by měl mít smysl pro humor, měl by být spravedlivý, náročný, měl by rozumět svému oboru a umět látku naučit, měl by být přátelský a kamarádský.

Každoročně při anketě Zlatý Ámos zjišťuji, že to není pouze nedosažitelný ideál, že takové vlastnosti má řada českých pedagogů.

Děkuji za rozhovor.

František Grunt

Návštěva školského ombudsmana v ZŠ Líbeznice

Plánovaná březnová návštěva školského ombudsmana Ladislava Hrzala s pracovníky líbeznické školy se kvůli koronavirovým opatřením nemohla uskutečnit. I nyní celé setkání muselo proběhnout za limitujících bezpečnostních opatření, tedy bez účasti širšího pedagogického sboru, a proto jsme byli rádi za možnost červnové schůzky alespoň s vedením školy. Ve velmi přátelském rozhovoru jsme hovořili především o tématech souvisejících s pozitivním klimatem ve škole a jeho vlivem na žáky, učitele, vedení školy a rodiče. Svým odborným přístupem a lidským pohledem nás školský ombudsman přesvědčil, že je skutečně nestranný a s důvěrou se na něho mohou obracet se svými dotazy, podněty i problémy zaměstnanci škol, žáci i rodiče. Jsme rádi, že nám na závěr přislíbil, že v příštím školním roce do líbeznické školy opět zavítá.

Vedení školy

Dokončení ze strany 1

školních budov a zázemí i sportovní areál a pro Novou Ves tolik potřebnou tělocvičnu.

Dalším prezentovaným projektem byla škola v Bašti o kapacitě 540 žáků, tedy větší z obou potřebných. Starosta Baště Vítězslav Kaliba prezentoval projekt umístěný do areálu bývalého zemědělského statku, který se podařilo získat do majetku obce. V areálu by kromě školy vyrostly i další budovy sloužící pro bytové jednotky, komerční prostory nebo nový obecní úřad. Nová škola v Bašti bude disponovat 20 učebnami, tělocvičnou, stravovacím provozem a zázemím pro učitelský sbor a technické zázemí. Budova školy počítá s principem aktivních domů, zelených střech, využití „šedé“ vody a dalších prvků na snížení ekologické zátěže. Obec Bašť na celém projektu spolupracuje s Univerzitním centrem energeticky efektivních budov v Buštěhradu.

VE HŘE BYLY ČTYŘI PROJEKTY

Posledním představeným projektem byla menší škola v Měšicích o kapacitě 270 dětí. Projekt představil starosta Martin Čácký. Měšický projekt je unikátní tím, že počítá s rekonstrukcí památkově chráněného areálu hospodářských budov, které dříve sloužily jako zázemí měšického zámku. Projekt počítá s vybudováním tzv. domu v domě, kdy do skeletu současných budov bude vybudována nová škola a její kompletní zázemí. Podaří se tak zrekonstruovat památkově chráněné budovy a oživit dosud nepoužívanou část měšického zámeckého areálu. Součástí nové školy bude i tělocvična se zelenou střechou.

Všechny představené projekty mají své klady i zápory, přítomní zastupitelé ze sedmi svazkových obcí se celkem rychle shodli na tom, že jasná je výstavba větší školy v Bašti a druhou výrazně preferovanou školou všech přítomných zastupitelů obcí je škola v Měšicích. Výsledek společného jednání zastupitelstev tak dal jasný signál, jak by uspořádání škol mělo v budoucnu v okolí Líbeznice vypadat.

Důležitou součástí rozhodování a dalšího vývoje i je finanční stránka věci. Obě školy budou svazkové, na jejich financování se budou podílet všechny obce ze Svazku obcí Pod Beckovem. Příspěvky jednotlivých obcí se počítají každý rok dle faktického počtu žáků, kteří navštěvují všechny školy. Zvolený systém, na kterém také padla shoda

Vizualizace větší školy v Bašti

a který je již aplikován u Neorondelu, je tak pro všechny zúčastněné strany maximálně spravedlivý. Na výstavbu malé školy v Měšicích je plánováno kolem 190 milionů korun, na velkou školu v Bašti pak 250 milionů korun. Obě uvedené částky jsou zatím indikativní. Výstavba obou škol se samozřejmě neobejde bez dotací od státu, již v současné době probíhají intenzivní jednání s ministerstvem školství i financí o možných dotačních titulech a možnostech financování. Z dotačních peněz se počítá s financováním 70 % celkových nákladů, obce by potom hradily zbylých 30 %.

NOVÉ ŠKOLY ULEVÍ KAŽDODENNÍ DOPRAVNÍ ZÁTĚŽI V LÍBEZNICÍCH

A jaký budou mít nové školy vliv na Líbeznice? Obec se samozřejmě bude patřičným dílem podílet na financování obou projektů, finanční zatížení při předpokládaných nákladech činí pro Líbeznice

35 milionů korun. Jako pozitivní dopady lze uvést, že nové školy v Bašti a Měšicích budou znamenat výrazné snížení dopravní zátěže pro Líbeznice, nebudou sem již dojíždět děti z Baště, Předboje, Měšic a Nové Vsi. Dalším výrazným plusem bude snížení počtu žáků ve třídách ze současných více než 30 na 25. Jak na společném zasedání zastupitelstev názorně prezentovala Pavla Zarembová, při 25 žácích ve třídě bude více prostoru pro práci se žáky, kteří vyžadují speciální vzdělávací přístup, ale i pro práci s nadanými žáky. Výuka bude příjemnější i pro učitele, kteří budou mít více prostoru pro pestřejší a neformální výuku, menší kolektivy budou mít pozitivní dopad i na osobnost žáků a pozornost dětí. Méně dětí ve třídě znamená spokojenější děti, spokojenější učitele, lepší výsledky a tím více spokojené rodiče.

Držme si palce, aby se naplánované projekty zrealizovaly a otevřely své brány žákům okolních obcí v září 2023 a líbeznická škola tím získala další zápis do bohaté historie svého fungování.

František Grunt

TÉMA

VÝROBKY A SLUŽBY POD BECKOVEM

Koronavirová krize přinesla mnoha podnikatelům a živnostníkům odliv zakázek a zákazníků a mnozí bojují o přežití. Obce v okolí Líbeznice se rozhodly pomoci místním podnikatelům, dodavatelům a živnostníkům vydáním speciálního zpravodaje s názvem Výrobky a služby Pod Beckovem. Zpravodaj mapuje výběr lokálních firem z obcí Líbeznice, Bašť, Bořanovice, Čakovice, Hovorčovice, Měšice, Nová Ves, Předboj a Zlonín, které dodávají široké spektrum zboží a služeb. Pro obyvatele uvedených obcí zpravodaj nabízí možnost rychle vyhledat potřebného dodavatele, živnostníka, restauraci či prodejnu a podpořit tak místní podnikatele.

Celá publikace je rozdělena do několika sekcí, aby vyhledávání výrobků a služeb bylo co nejjednodušší. Čtenáři tak mohou vyhledávat například v sekci Auto-moto, Bydlení, Elektro, Gastronomie

a potraviny, Kultura a sport, Prodej zboží, nejrozšířenější je potom sekce Služby a nechybí ani Stavebnictví nebo Zdraví a krása. Pro přehlednost jsou jednotlivé sekce od sebe barevně odlišeny. Každý detail firmy nabízí kontakt na firmu nebo živnostníka, webové, případně facebookové stránky a krátký popis nabízených výrobků či služeb.

Sběr firem probíhal přes formulář a východiskem byla také databáze portálu firmy.cz, kterou dobrovolníci obvolávali a zjišťovali, zda firma či živnostník mají o prezentaci zájem, a v případě kladné odpovědi aktualizovali firemní údaje. Celá redakční činnost probíhala pod patronací obce Líbeznice.

Prezentace firem a živnostníků ve speciálním zpravodaji je zdarma, publikace budou v jednotlivých obcích distribuovány rovněž zdarma do schránky všech domů, případně budou k dispozici na obecních úřadech dotčených obcí. Do budoucna je připravována rovněž online verze.

Publikace Výrobky a služby Pod Beckovem má propojit místní nabídku s poptávkou a pomoci tím místním firmám i živnostníkům zmírnit dopady koronakrizy na jejich podnikání.

František Grunt

TÉMA

LETOŠNÍ NOC KOSTELŮ V LÍBEZNICÍCH

Tradice Noci kostelů vznikla roku 2001 v Německu a do České republiky se rozšířila z Rakouska. První ročník této akce se v České republice konal roku 2009. Líbeznice se do Noci kostelů zapojily již podruhé. Letos jsme navíc u nás měli pro tuto slavnostní noc velké téma – náš nově restaurovaný zvon z roku 1663, který byl v kostele vystaven.

Pod záštitou starosty obce pana Martina Kupky byla letošní Noc kostelů zahájena 12. června v 18 hodin. Poté se paralelně rozběhlo hned několik částí bohatého programu. V kostele jsme se mohli těšit neuvěřitelnému kulturnímu zážitku – koncertu komorního pěveckého sboru Camerata Praha z Čakovic. Pod vedením sbormistryně paní Veroniky Dvořákové Zofákové a za varhanního doprovodu paní Ivy Štrynclové přednesl osmičlenný sbor několik duchovních skladeb barokních i soudobých skladatelů. Bylo krásné vidět, s jakou radostí všichni účinkující po několikaměsíční koronavirové přestávce vystupují. A pro vyprahlé posluchače bažící konečně po dlouhé době po kulturním zážitku byl koncert opravdovým balzámem na duši.

SOUČÁSTÍ BYLA PROHLÍDKA DO NEZNÁMÝCH ZÁKOUTÍ OBCE

Mezitím se mohli naši nejmenší těšit z tematické hry o poselství zvonů s názvem Zvony, zvonky, zvo-

Pěvecký sbor Camerata Praha

foto Iva Štrynclová

nečky, která proběhla díky příznivému počasí na louce před kostelem. V průběhu večera bylo potom možné potkávat v kostele i jeho okolí roztomile cinkající děti.

Dalším pilířem programu byly dvě komentované prohlídky nejstarších částí Líbeznic, které připravila paní Hana Bílková. Během poutavé túry se návštěvníci mohli podívat do těch zákoutí naší vesnice, která možná mnozí ani neznali. Víte třeba, kde se nachází ulice Na Zvonici a jak získala své jméno? Bylo to podle dřevěné zvonice, která zde opravdu kdysi stávala. Dozvěděli jsme se také, kde stál původní líbeznický kostel. Překvapením pro mnohé byla patrně nejstarší budova v naší obci, která byla také nejstarší místní školou. Mnozí návštěvníci včetně mě žili do té doby v domněnání, že první školou v obci je budova, kde se dnes nachází Obecní

knihovna. Dále jsme se seznámili se stručnou historií líbeznického cukrovaru a navštívili jsme místa s ním spojená. Závěr prohlídky potom patřil návštěvě kostela sv. Martina a jeho interiéru a detailní prohlídce již zmiňovaného restaurovaného zvonu. Nikomu z přítomných se nechtělo věřit, že hodinová procházka uběhla tak rychle, a s paní Bílkovou bychom byli rádi objevovali stará zákoutí Líbeznic ještě mnohem déle.

Závěr večera potom patřil chvíli pro ztišení, modlitbu a požehnání, které přítomným udělil Mons. Vladimír Málek.

Letošní líbeznická Noc kostelů se tedy opět vydařila. Velké díky za to patří její hlavní organizátorce paní Ivě Štrynclové a všem dobrovolníkům, kteří na akci pomáhali.

Pavla Zarembová

NÁVRAT LÍBEZNICKÉHO ZVONU

Po náročné opravě v holandském Astenu pod vedením význačného českého zvonáře pana Petra Rudolfa Manouška byl historický zvon přivezen zpět do své domácí obce. Jak již bylo řečeno, zvon byl dlouhodobým používáním značně opotřeben a hrozilo i prasknutí. Restaurační proces se vydařil zcela podle záměru pana Manouška, který navrhl maximální možnosti pro záchranu této jedinečné památky z roku 1663. Časový harmonogram byl splněn i navzdory období pandemie, kdy byly potíže s transportem zvonu z Holandska.

Po jeho přivezení do Líbeznic v dubnu t. r. byl zvon umístěn v kostele sv. Martina před oltářem a byl pěčí místních farníků vkusně ozdoben věncem a květinami. Prohlídka byla možná vždy při otevření kostela až do celorepublikové akce Noc kostelů dne 12. června.

Den předtím, při Slavnosti Těla a krve Páně, ve večerních hodinách požehnal pan biskup Václav Malý tento zvon při koncelebrování rektora kostela Mons. Vladimíra Mála a správce farnosti P. Kamila Vrzala. V rámci slavnostní bohoslužby účinkoval i místní komorní chrámový sbor pod vedením Lucie Stollové za

spoluúčasti violoncellistky Státní opery Michaely Vaškové s provedením skladeb W. A. Mozarta, G. F. Händela, J. S. Bacha a C. Francka.

Při zmíněné Noci kostelů pak vystavený zvon budil obzvláště velkou pozornost a prohlédlo si ho velké množství přítomných. V sobotu 13. června došlo v 10 hodin k ohlášenému zavěšení na připravenou stolicí do věže. Tato akce se těšila velkému zájmu občanů, kteří zaplnili prostor před kostelem a obdivovali souhrn fundovaného jeřábníka a jeho spolupracovníků při dopravě vzácného břemene do okna věže. Celá akce byla pracovně i časově velmi náročná. Pan Manoušek práce nejen řídil, ale i vydatně fyzicky pomáhal. Nakonec došlo k instalaci elektrického pohonu s lineárními motory, který je oproti dřívějším variantám velmi šetrný a respektuje tak prodloužení životnosti. Pak už zbývalo jen zkušební zvonění a inštruktáž pro pana faráře a pro mě k ovládání systému.

V neděli 14. června se pak zvon poprvé rozezněl a jeho jásavý zdravý zvuk jako by pohladil celý rozkvetlý jarní kraj. V prostoru před kostelem rodina Rápkových zahrála píseň „Už z hor zní zvon“. Během následující mše pak zazněla hudba Mozartova, Vivaldiho a polského skladatele Stachowicze v podání vynikající sopranistky Marie Kozákové a flétnistky Kateřiny Chudobové. Zvláště koloraturní Alleluja W. A. Mozarta nadchlo všechny přítomné, což po skončení ohodnotili dlouhým potleskem. V žesťovém provedení ještě zazněla část symfonické básně B. Smetany Z českých luhů a hájů a na závěr „Fanfára“ z Popelky.

Tak se dobrá věc podařila díky finanční podpoře ze strany obecních úřadů Líbeznice, Měsice a Bořanova, sponzorů z podnikatelské oblasti a dárců z řad líbeznických farníků a ostatních občanů. Všem

Zvon před zavěšením

foto Petra Hajská

jim jménem líbeznické farnosti ze srdce děkuji a přeji Boží požehnání za umožnění realizace tohoto zámeru.

Karel Stoll

KULTURNÍ I SPORTOVNÍ LÉTO V LÍBEZNICÍCH

S postupným uvolňováním opatření proti šíření koronaviru se otevírají také možnosti pro pořádání kulturních i sportovních akcí, které máme v Líbeznicích tak rádi. Po jarním půstu přichází kulturně zajímavé léto s pestrá nabídkou. Kavárna MěLibe-Kafe organizuje, stejně jako v loňském roce, akce s názvem **Mě Libe hrani**. Seriál čtvrtletních koncertů se rozjede již v červenci a můžeme se těšit například na místní líbeznickou kapelu **Dilema** a jejich folk rock, **Rockoval**, rovněž s místním zastoupením, zahraje převzaté rockové pecky těch nejznámějších kapel a nebudou chybět ani **Šavlozuby ponožky**, sranda band a jejich autorský sranda pop. Pro termíny jednotlivých vystoupení sledujte sekci Pozvánky na obecním webu nebo webové či facebookové stránky kavárny.

Fotbalové příznivce jistě zaujme **Juventus camp**, kdy do Líbeznic přijedou trenéři jednoho z nejslavnějších fotbalových klubů světa, aby učili fotbalový potěr. A možná přijede i Pavel Nedvěd.

PŘIJĎTE SI TO VŠICHNI UŽÍT

Kulturní výbor obce Líbeznice přes léto organizuje dvě již tradiční akce, 18. července **Sejdeme se na náměstí**, kde si poslechneme příjemnou hudbu a popijeme a popijeme něco dobrého. Pro příznivce kovbojské hudby je určen **Country večer**, který se letos uskuteční 22. srpna. O týden později, konkrétně 28. srpna, zavítá do Líbeznic letní kino a film **Bobule 3** – lehká vinná letní komedie. A druhý den po kultuře nás čeká sportovní zážitek v podobě oblíbeného **Koloběhu** – jeden jede na kole, druhý

Koncert Moniky Absolonové v roce 2017

foto Petr Zaremba

běží a musí se alespoň jednou vystřídat. Koloběhat budeme 29. srpna 2020.

Začátek září bude patřit **Vinným slavnostem** a degustaci dobrých moravských i rakouských vín, chutnému jídlu i jazzové hudbě. Na **kulturně-gastronomickou show** se můžeme těšit v sobotu 9. září. O týden později se již rozjede **Líbeznické posvícení**, vrchol líbeznické kulturní scény. Letos se můžeme těšit na jednu z nejvýznamnějších skupin české rockové historie **Framus Five** a **Michala Prokopa**, **Moniku Absolonovou**, **Kabát revival**, **Strahovanku** a **after party s brandýskou kape-**

lou Klasickéj postup. Posvícení v Líbeznicích vypukne 12. září.

Kulturní líbeznické léto zakončí oblíbené a tradiční **setkání s harmonikou**, které se uskuteční poslední sobotu v září, tedy 26. září od 15 do 17.30 hodin v Komunitním centru Archa. Na harmoniku zahraje Josef Jelínek a na housle Jana Perglová.

Kulturní i sportovní léto v Líbeznicích vypadá skvěle, těšíme se na viděnou na některé z akcí. Hezké léto.

František Grunt

ARČO ŽIJE!

O tom, že na Arčo to žije, vědí všichni. Pořádají se zde různé akce během celého roku. V březnu se tu život na chvíli zastavil, ale dnes už se zase všechno vrátilo do normálu.

A tak téměř nic nebránilo tomu, uspořádat tu 13. června 2020 hned několik akcí najednou.

Od pravého poledne se na jedné straně areálu začalo rozkládat mnoho stánků s roztočným zbožím, spoustou oblečení i hraček, různými rodinnými cenovkami a poklady z půdy. To začal Líbeznický blešák, na kterém se kolem 13. hodiny začalo čile obchodovat. Na druhé straně zase vyrostly stánky s cukrovou vatou, trdelníky, krásnými květinami a hlavně divadélko pro děti obklopené hromadou růžových a bílých balonků.

Součástí blešáku byly tentokrát i dvě charitativní sbírky: Rouškobraní, sbírka nepotřebných a nových roušek pro Dětský domov Ledce, a Sběrka pro pěstounské rodiny pro Sklad Sluníčko Liberec, které probíhaly opět ve spolupráci s kavárnou MěLibeKafe. Jako u každé charitativní sbírky se opět sešlo velké množství darů, za něž všem ještě jednou děkujeme.

Ve 14 hodin začalo představení divadélka PaK „Jak si pejsek roztrhal kaťata“ na motivy pohádky Karla Čapka z knihy *Povídání o pejskovi a kočičce*. Dalším programem pro děti, který připravil kulturní výbor obce Líbeznice, byl tanec a hraní si s partou Tělo v pohybu. Jak divadélko, tak tanec si děti moc užily.

I když většinu návštěvníků kolem čtvrté vyhnal předčasně déšť, bylo to další z vydařených arčovských sobotních odpolední, na které se bude dlouho vzpomínat.

Už teď se těšíme na nějaké další.

Veronika Maxová

Představení divadélka PaK „Jak si pejsek roztrhal kaťata“

foto Veronika Maxová

TÉMA

LÍBEZNICKÉ FARMÁŘSKÉ TRHY

Jarní sezona farmářských trhů končí sobotou 20. června, přes prázdniny je pauza a od začátku září začne podzimní sezona, která potrvá až do konce října. Zavedli jsme novinku – představit naše prodejce online a přímo je podpořit a nakoupit si u nich před samotnými trhy.

Tato iniciativa vznikla také kvůli nákaze COVID-19, přísnější hygienická opatření se dotkla i pořádání samotných trhů. Stánky musí mít větší rozesupy, na začátku jsme museli mít roušky a je zde k dispozici nezbytná dezinfekce.

Ani ztížená nová opatření nás neodradila organizovat trhy i nadále. A je opravdu radost vidět, jak rádi lidé na trhy chodí nakupovat. V nabídce máme nové zelináře, rozmanité druhy piva z Létajícího pivovaru z Březiněvsí, sezonní sortiment, jako jsou třešně a česnek. A naše stálce: květiny, sadby, vajíčka, med, nakládaná zelenina, koření, pečivo, uzeniny, sladké koláče, káva a také dřevěné hračky.

S Pavlou Zarembovou se těšíme na podzimní sezónu farmářských trhů.

AD

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

LÍBEZNICKÁ ZUŠKA MÁ ZA SEBOU PERNÝ ROK

Poslední měsíc školního roku zpravidla mívá dvojí tvář. Na jedné straně shon, snaha odevzdat a co nejlépe předvést vše, co jsme se naučili, a na druhé straně oblažující pocit z blížící se prázdnin. Nejinak tomu bylo i letos.

I když nám tento školní rok přinesl mnoho starostí, po každém náročném období přišla radost a energie jít dál. Podzimní rekonstrukce nám znesnadnila více než dva měsíce výuky, učitelé a děti však provizorní režim zvládli bez sebemenší újmy na kvalitě vzdělávání a odměnou nám jsou nádherně zrekonstruované prostory. Malým důkazem, že jsme nic nepromeškali, je, že již v říjnu uspěl žák paní učitelky Nadi Novotné Maxmilián Klabík v mezinárodní Písňové soutěži Bohuslava Martinů a přivezl do Líbeznic rovnou dvě ceny. V listopadu jsme oslavili 30 let svobody slavnostním koncertem v našem sále a tematickou vernisáž v hale Na Chrupavce. Užili jsme si tradiční vánoční Líbeznění i taneční akademii a v lednu si všichni žáci hudebního oboru zahráli na třídních přehrávkách. Únor přinesl další pěvecký úspěch, tentokrát 2. cenu Emmy Stankovičové na celostátní soutěži Live Art! v Liberci. Nakročeno jsme měli i dál – v okresních kolech soutěží MŠMT organizovaných pro základní umělecké školy jsme získali tři první a jednu druhou cenu. Nejvíce nás potěšil postup Gabriely Iriškové z klavírní třídy Anny Gaálové do krajského kola. To se však z důvodu uzavření škol už nemohlo uskutečnit.

Soutěže pro naši školu ale neznamenají vše. Mnohem důležitější je vlivné klima, spokojení a profesionální učitelé, spokojení rodiče a hlavně

žáci, kteří se s námi rádi učí. V době vynucené jarní přestávky se do popředí dostala právě tato lidská dimenze a byla to ona, která udržela zušku v chodu. Díky tomu, že jsme pilně pracovali na dálku, jsme v červnu mohli s hrdostí představit naše absolventy a příležitost veřejně si zahrát využilo i mnoho dalších dětí. Třešnickou na dortu se stala zpráva, že výtvarníci ze třídy Jany Voldřichové (Daniel Šimerka, Tomáš Dymek, Tereza Šubrtová a skupinová práce „Středověké deskové obrazy“) byli oceněni čtyřmi cenami na soutěži „V srdci paní Zdislavy“ v Jablonném v Podještědí.

Klidnější časy letošního školního roku jsme využívali k organizaci projektových dnů, komunitních setkání, zvali jsme k nám odborníky z umělecké branže, navštěvovali jsme jiné školy a nechali se inspirovat k novým nápadům. V červnu jsme u přijímacích zkoušek objevili spoustu nových talentů. Přišly i děti, které budou od září průkopníky našeho smyčcového oddělení, a myslím, že housličky i violoncella jim budou opravdu slušet.

Milí čtenáři, ze srdce vám přeji krásné léto, dětem báječný čas odpočinku a těším se znovu na shledanou po prázdninách.

Iva Štrynclová

Žáci líbeznické ZUŠ v akci

foto archiv ZUŠ

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

LÍBEZNICKÁ ATLETIKA V DOBĚ PANDEMICKÉ A KRÁTCE PO NÍ

Celosvětová pandemie COVID-19 změnila plány lidem na celé planetě a nejinak tomu bylo i zde, v Líbeznicích. Každý prožíval toto období jinak. V tomto článku se rozhodně nechceme vracet k tomu, o co všechno jsme přišli. Rádi bychom se ale podělili hlavně o to, co jsme získali a jak nás tato doba obohatila. Bylo to těžké období pro mnoho z nás, ale bylo to i období obrovské solidarity, porozumění, souznění a vzájemné pomoci. Tyto hodnoty by měly být hodnotami každého člověka a zejména pak sportovce. A teď už pojďme k tomu, jak to všechno bylo a pokračovalo...

Děti nejvíce mrzelo zrušené jarní soustředění a společné tréninky. Nejprve trénovaly samy, spolu s rodiči nebo sourozenci doma, u televize či notebooku, na zahradách, polích i v lesích. Díky postupnému uvolňování vládních opatření se začaly scházet malé skupinky sportovců i na oblíbené Duhovce. Když jsme se konečně mohli sejít všichni, byla radost opravdu obrovská. Trénovali jsme a vyhlíželi dobu, kdy bude zase možné závodit. Děti si mohly zazávodit na trénincích mezi sebou, ale samozřejmě toužily po porovnání s vrstevníky z jiných oddílů. Jenže obavy z šíření nemoci byly velké, a tak otevřených závodů bylo i po polovině května velmi málo. Oddíly ve Středočeském kraji, které mají vlastní či pronajatý stadion, většinou měly závody uzavřené jen pro své atlety, případně úzkou skupinu pozvaných atletů ze svých kontaktů. A tak nám nezbylo nic jiného než se obrátit na oddíly napříč republikou. Ve štychu nás nenechaly.

PO PAUZE – PRVNÍ ZÁVOD V CHEBU

První takovou expedicí byly dne 16. května 2020 závody v Chebu. Dvě a půl hodiny jízdy. Obrovská oběť rodičů, ale co by pro své děti neudělali. Tomáš Pšenička, náš hlavní trenér, je zase dokázal motivovat a přesvědčit. A tak jsme vyrazili. Přivítání na stadionu bylo úžasné, připadali jsme si jako světové hvězdy. Občerstvení sice bylo zavřené, ale pohostinnost místních vše vynahrádila. Bezvadný dojem podtrhla i krásná zlatá dráha s moderním stadionem. Je totiž zasazená do úchvatné okolní přírody. Třešnickou na dortu nebyly jen zdařilé výkony našich atletek, ale i skvěle moderovaná atletická show předsedou zdejšího atletického klubu SKP Union Cheb, panem Jackem Příbáním, který je zároveň předsedou Karlovarského atletického svazu a místopředsedou Českého atletického svazu.

Zatímco v Chebu šlo o závody čistě běžecké, na pražských Vinohradech se 18. května 2020 soutěžilo ve skokanských disciplínách. A tak část mladšího žactva místo pondělního tréninku absolvovala tyto závody. Velmi vlídně nás zde přivítali pan Martin Ešpandr, předseda oddílu, a jeho kolegové a kolegyně. Všichni společně jsme byli zvědaví, jak si po tak dlouhé pauze naši závodníci povedou. Za líbeznické atlety musíme říct, že jsme rozhodně ostudu neudělali. Všichni předvedli kvalitní výkony a došlo i k pokoření osobních rekordů.

Dalším příjemným místem, kde jsme mohli závodit, byl v roce 2019 nově otevřený areál v Černo-

Atleti po úspěšném závodu

foto archiv Atletika Líbeznice

šicích. Na závody 19. května 2020 jsme se tentokrát vypravili autobusem. A díky přátelskému přijetí domácího oddílu ASK Dipoli, v čele s jeho předsedou panem Tomášem Vodičkou, jsme si závody v téměř rodinné atmosféře užili. Naše závodnice a závodníci si i tady vylepšili osobáčky, a tak zpáteční cesta do Líbeznice byla veselá.

K absolvování těchto závodů nás kromě pandemie přiměl i fakt, že Český atletický svaz stanovil na 29. května 2020 závod 1. kola Krajských přeborů družstev mladšího žactva s vloženým Krajským přeborem mladšího žactva ve vícebojích. Nejprve jsme byli zaskočení, ale pak jsme celou situaci pojali jako výzvu. I když u nás netrénujeme všechny disciplíny víceboje, udělali jsme vše, co bylo v našich silách. Největší obavu měly děti z překážkového běhu, a tak jsme oslovili hlavního trenéra z čelákovické atletiky, pana Mirka Šupa, zda bychom u nich mohli absolvovat alespoň jeden trénink. Mirek nejen že souhlasil, ale ještě vše dětem pěkně vysvětlil a náročně předvedl, za což mu moc děkujeme.

NA KLDNĚ UŽ JSME BOJOVALI O MEDAILE, DĚVČATA 2. MÍSTO A CHLAPCI 6. MÍSTO

Jeho rady mohly děti zúročit hned v neděli 24. května 2020 v Prachaticích. Další dvouapůlhodinová výprava osobními auty. Zdejší oddíl v čele

s panem Janem Plánkem přijal naši dvacetičlennou výpravu opravdu mile. I přes horší povětrnostní podmínky si děti nejen pěkně zazávodily a zlepšily osobní výkony, ale na závěr si odvezly i krásné medaile. Radost z nich měli všichni.

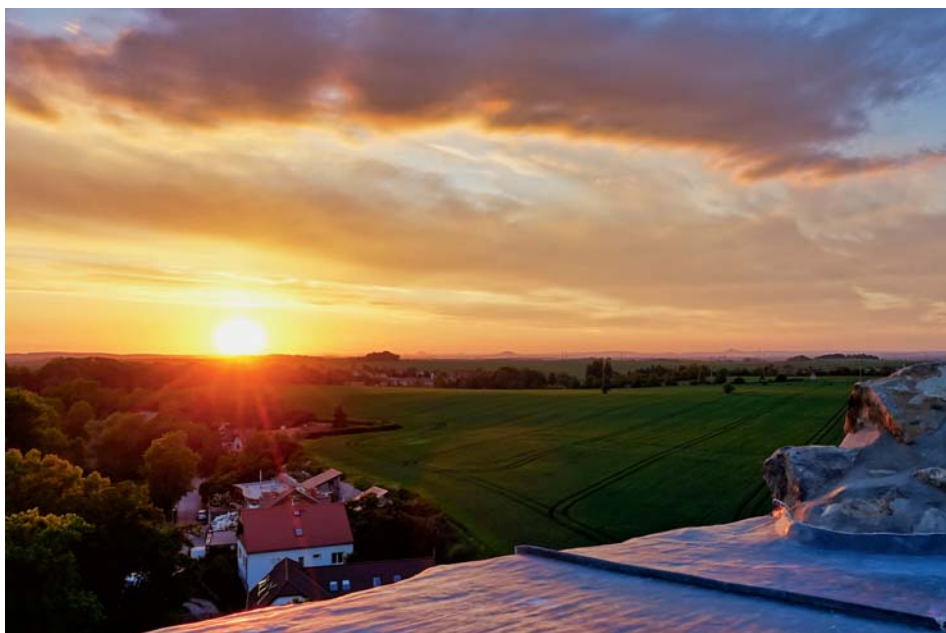
Konečně nastal den „D“, 29. května 2020. První závody družstev, ale i možnost bojovat o medaile ve vícebojích. Společný odjezd autobusem trochu zeslabuje nervozitu našich závodníků. Navzájem se podporují, dodávají si odvahu. Vyrážíme směr Kladno s jedenadvaceti závodníky. Zbytek oddílu drží palce doma. Nervózní jsme i my trenéři. Jde o první větší závod po pandemii, nejsou stanoveny přesné propozice, ale snažíme se nedat na sobě nic znát. Závody začínají podle plánu, jedna disciplína střídá druhou, mezi nimi je pouze krátký čas na menší odpočinek či jídlo. Atleti jedou opravdu na plné obrátky. Běh 60 m přes překážky střídá skok daleký, pak opět běh na 60 m, tentokrát bez překážek, hod kriketovým míčkem a na závěr běh na 800 m. Po doběhnutí někteří padají vyčerpáním hned za cílem, někteří najdou zbytek sil a radostně poskakují, že už to mají konečně za sebou. Závody končí v půl deváté večer. Vyhlášení výsledků víceboje proto proběhne v rámci druhého kola Krajských přeborů družstev mladšího žactva. Prozradit můžeme, že družstvo děvčat se umístilo na 2. místě a družstvo chlapců na 6. místě, kdy naší velkou nevýhodou byl malý počet chlapců-závodníků v družstvu. A kdo se stal přeborníkem ve víceboji? Počkejte si spolu s námi na oficiální vyhlášení.

Tým Atletiky Líbeznice

HRAD JENŠTEJN LÁKÁ NÁVŠTĚVNÍKY DECHBEROUČÍMI VÝHLEDY

Od 18. století byla zřícenina hradu Jenštejn využívána chudšími obyvateli obce pro účely bydlení. Později došlo v areálu hradu k řadě zásadnějších stavebních úprav (například k destrukci zbytků hradního paláce, k výstavbě domku v prostoru u brány) i drobnějších zásahů (jako jsou různé doplňky v hradní věži). Řada z těchto novodobých úprav byla odstraněna při generální rekonstrukci v sedmdesátých letech 20. století, která navrátila zříceninu hradu alespoň zčásti její původní podobu. Přes veškerou snahu o kvalitně odvedenou práci řemeslníků, především pracovníků místního JZD, se časem na stavbě vyskytly závady, které nyní bylo třeba odstranit. Tehdejší rekonstrukční práce byly realizovány pod patronátem a za dohledu Okresního muzea Praha-východ, které zajišťuje provoz zdejší expozice pro návštěvníky dodnes.

Běžný kolemjdoucí spatřil první viditelné kroky zahájení 1. etapy obnovy věže hradu Jenštejn v podobě výstavby dřevěného lešení v prosinci 2015. V následujícím roce byla konstrukce dokončena provizorním zastřešením celé věže, která je zakončena torzem helmice. Současně probíhal především restaurátorský a operativní průzkum, na základě kterého byla aktualizována projektová dokumentace a upřesněn rozsah prací. Neustále probíhala jednání o možnostech ochrany konstrukce věže, kdy se jako nejsnazší technické řešení jevílo právě její trvalé zastřešení. Tento z hlediska přístupu a metodiky památkové péče problematický návrh ovšem neprošel, a tak bylo rozhodnuto o generální opravě jednotlivých částí helmice a konstrukčních částí podlahy stávající rozhledny na vrcholu věže včetně odvodňovacího systému. Podmínkou bylo zachování dosavadní vizuální podoby věže.

Pohled z hradu na západ slunce

foto archiv hradu Jenštejn

OTEVŘEN BUDE AŽ DO ŘÍJNA OD PÁTKU DO NEDĚLE V ČASECH 10.00–12.00 A 12.30–17.00 HODIN

Restaurátorské práce na plášti věže spočívaly v šetrném odstranění nesoudržných spár zdiva, ve vyplnění hlubokých kaveren v horních patrech věže či v zajištění rozvolněného zdiva na styku věže a bývalého paláce, který se nacházel z velké části na místě současného sousedního domu čp. 1. Při předchozí rekonstrukci byly některé vadné kameny nahrazeny umělými bloky na bázi pryskyřic. Tyto náhrady byly při současné rekonstrukci vyjmuty a nahrazeny kamenným zdivem přírodního původu.

V průběhu roku 2019 započaly práce na rekonstrukci helmice věže. Bylo nutné uzavřít přístup do věže, která díky historicky cenné kapli i nádherné vyhlídce patří u návštěvníků hradu k nejoblíbenějším. Přístup do kaple se nakonec podařilo za zpřísněných bezpečnostních podmínek zachovat alespoň pro dobu, kdy na staveništi neprobíhaly stavební práce.

V březnu roku 2020 do areálu hradu vstoupili pracovníci vybavení motorovými pilami. Postupná demontáž dřevěného lešení věštila blízký termín slavnostního otevření hradu, který pandemické koronavirové posunula až na 29. května. Při příležitosti dokončené rekonstrukce pracovníci Oblastního muzea Praha-východ z Brandýsa nad Labem navrhli a instalovali nově vzniklou expozici do prostor hradního domku, která je zaměřena na významnou jenštejnskou osobu – přírodního léčitele Jana Mikoláška. Pro návštěvníky je za zvýhodněnou cenu k dispozici kniha *Paměti přírodního léčitele*, která detailně pojednává o Mikoláškově životě.

Z vrcholu věže jenštejnského hradu lze při dobré viditelnosti pouhým okem pozorovat i vrcholky Krkonoše. Otevřeno bývá od dubna do října tři dny v týdnu (pátek, sobota, neděle) v čase od 10 do 17 hodin. Více na www.muzeumbrandys.cz.

Zdeněk Šimerka, kastelán hradu

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

OPIS Z OBECNÍ KRONIKY

XVII.

Farář Jiří Václav Paroubek se narodil 28. 4. 1704 v Sadské v č. 275, syn tamějšího primátora zde farářoval od roku 1737, zemřel 23. 8. 1778 v Sadské. V Líbeznici založil nadaci 500 zl. kantoru, aby zdarma vyučoval chudé děti; v Sadské založil r. 1762 špitál (chudobinec) pro 12 osob.

V r. 1735 přeložil Davidovy žalmy, jež dal vytisknout arcibiskup Jan Manderscheid; r. 1766 vyšel Paroubkův *Výtah světa, tj. Skrovná povědomost historie světské*, původně sepsaná r. 1743 školním žáčkem v Líbeznici.

Na faře v Líbeznici jsou uloženy čtyři misály ze XVII. a XVIII. století. Nejstarší je z roku 1644 tištěný v Antverpách; je zachovalý s pěknými obrazy a jasným tiskem.

Farní budova byla r. 1927 zevně nahozena omítkou za 24 000 Kč, což provedl Antonín Jirásek

z Ďáblic. Tehdy byla opravena i zeď hřbitova za 1 800 Kč.

V r. 1934 provedli opravy u kostele: pokrývač Josef Koubek za 9 895 Kč, klempíř Josef Kraj za 11 213 Kč, tesař Václav Blažej za 5 928 Kč. Úhrady: konsistoř 10 000, sbírky v kolatuře 10 000, patron Nostitz 4 000, zemský úřad 1 000, obec Líbeznice 500, Sedlec 200 Kč.

V opravě chrámu i věže a báně s křížem bylo pokračováno r. 1936 na podkladě konkurenčního řízení. Přifařené obce přispěly 6 500 Kč, ministerstvo školství dalo 4 000 subvence a přidáno 15 000 uložných ve vinkulované vkladní knížce při parcelaci velkostatku Pakoměřice, ostatní doplatil patron, neboť účty činily přes 30 000 Kč.

Střecha farní budovy, původně šindelem krytá, zchátrala; když pak na shnilý šindel neodborně přibíli dehtovou lepenku, vítr tuto krytinu potřhal a prohnílou střechou teklo do fary; občasné zalepení děr ve střeše nadlouho nepomáhalo a stropy v poschodí byly promáčeny, krásné štukatéřské ozdoby jakož i malby v pokojích a sálu byly vlhkem zničeny.

Proto nový farář Vincenc Nerad, nástupce Josefa Olejčka, dal budovu důkladně opravit, střecha byla pokryta pěknými falcovými taškami, shnilé trámy byly ovšem vyměněny, nová vazba dána na archiv, tj. přístavek na východní straně.

Tyto práce provedl stavitel Josef Srba z Klecan r. 1937 za 35 000 Kč.

Potom zase přišlo do kostela rozbitými okny. Proto r. 1940 bylo přikročeno ke znovuzasklení šesti oken v lodi chrámové, dvou oken v presbytáři a jednoho okna na kůru.

V letech 1943 a 1945 akademický malíř František Fišer vyčistil a konservoval obrazy a malby na klenbách i oltářích v kostele, Josef Tichý z Prahy III. pozlatil štukové ozdoby. To vše i s lešením stálo 97 000 Kč.

Pro válečné účely byly Rakouskem rekvírovány tři zvony r. 1917: jeden zvon 14 kg, Martin 450 kg a poledníček 15 kg.

Na křižovatce silnic od Ďáblic a Zdib před č. 68 stával kovový kříž od r. 1875; ten byl při renovaci silnice od Ďáblic přemístěn na zádušní zahradu r. 1935, a to na náklad obce; stojí tam dosud.

V r. 1921 bylo v Líbeznici 1 120 obyvatel, z toho katolíků 878, evangelíků 6, československých 8, židů 17, jiných 6, bez náboženského vyznání 164, úhrnem 1 388 obyvatel.

V r. 1911 při sčítání lidu napočteno v Líbeznici: katolíků 1 171, evangelíků 8, židů 16, bez konfese 2. V r. 1912 od 3. do 10. března konali zde misie dva misionáři jesuité.

Dva kostelní bubny byly gratis odeslány vojenské správě už v roce 1915.

AD

KNIHOVNA MÁ ONLINE KATALOG

Knižní fond líbeznické knihovny je nyní k dispozici online a z pohodlí domova, a to díky online katalogu, ve kterém lze knihy a tituly z líbeznické knihovny vyhledávat i rezervovat. Rezervovat se dají knihy, které jsou momentálně vypůjčené jiným čtenářem, ale i knihy v regále v knihovně.

Online katalog je přístupný na adrese: <http://libeznice.knihovny.net/katalog>.

Přístup do katalogu je možný také z webových stránek knihovny <https://knihovna.libeznice.cz/> v sekci Online katalog.

Jak na to? Velmi jednoduše. Stačí si v online katalogu vyhledat příslušnou knihu – vyhledávat lze podle autora, názvu knihy, tématu nebo i roku vydání. Pokud chce čtenář knihu rezervovat, klikne u detailu knihy na políčko Rezervuj. Potom se musí identifikovat svým číslem čtenářského průkazu a PINem, kterým je datum narození v tomto pořadí: rok, měsíc, den. Pokud je kniha na regále, bude rezervována po dobu čtyř dnů; pokud je kniha půjčená, budou čtenáři informováni, jakmile bude vrácena.

V případě dotazů ohledně online katalogu je možné se informovat na telefonních číslech 283 981 834, 773 770 904.

AD

PŘÍBĚHY ŽEN, KTERÉ VYNIKALY V PRŮBĚHU STALETÍ

IX.

Sofonisba Anguissola

Přesné datum jejího narození není dohledatelné, ale vědci předpokládají, že to byl rok 1532. Narodila se v severoitalské Cremoně v bohaté šlechtické rodině, kde se jí a jejím sourozencům dostalo na tu dobu mimořádného vzdělání. Děti studovaly latinu, literaturu, dějiny, filozofii, matematiku, ale také hudbu, kreslení a malbu. Sofonisba začala prokazovat mimořádný malířský talent, který dále rozvíjela pod vedením cremonských malířů Bernardina Campiho a Bernardina Gattiho. V letech 1547–1553 se věnovala portrétní malbě, snažila se na svých obrazech zachytit výrazy lidské tváře, kterým se do té doby v malířství příliš pozornosti nevěnovalo.

V roce 1554, když jí bylo dvacet dva let, odešla Anguissola do Říma, kde se setkala s Michelangeloem, jenž se stal jejím přítelem a se kterým si často vyměňovala kresby. Přátelství s Michelangeloem si velmi vážila a jeho rady byly pro její vlastní tvorbu velkou inspirací. Od roku 1555 byl její talent uznáván i v širším okruhu italské aristokracie a její obrazy si objednávaly takové rody jako Este, Medici nebo Borghesové. Jednalo se většinou o portréty.

V roce 1559 byla Sofonisba pozvána na španělský královský dvůr Filipa II., kde pracovala až do roku 1578 jako dvorní malířka a zastávala také funkci dvorní dámy dvou královen, Alžběty z Valois a Anny Habsburské. Až do svých 46 let zůstala svobodná a první se provdala poté, co jí král Filip II. sjednal sňatek s Donem Franciscem de Moncadou, synem vicekrále Sicílie. Obdaroval ji velkým věnem a dal jí povolení opustit španělský dvůr. Anguissola se s manželem v roce 1578 natrvalo usadila v Itálii. V roce 1579 však její manžel zemřel a Sofonisba Anguissola zůstala sama.

Sofonisba Anguissola

foto Google

Když se Anguissola vracela zpět ke své rodině do Cremony, seznámila se s o hodně mladším Oraziem Lomellinem, který byl kapitánem lodi, na níž se Anguissola plavila. Oba se do sebe zamilovali a brzy nato, v lednu 1580, vstoupili v Pise do svazku manželského. Podle písemných zmínek se měli hodně rádi a navzájem se podporovali. Přestěhovali se k Lomelinově rodině do Janova, kde si Anguissola zařídila vlastní malířskou dílnu, kam za ní chodili pro inspiraci malíři z celé Itálie.

Ke konci života se Anguissola přestěhovala z Janova do Palerma, kde ji v roce 1623 navštívil Anthonis van Dyck, který také namaloval její poslední portrét a odvezl si cenné rady k malování.

Sofonisba Anguissola zemřela v listopadu roku 1625 v Palermu ve věku 93 let.

O sedm let později při příležitosti oslavy nedežítých 100 let jí nechal manžel umístit na hrob desku s nápisem: „Sofonisbē, mé ženě, která je zapsána mezi slavnými ženami světa, vynikající v portrétování lidí... Orazio Lomellino, ve smutku nad ztrátou své velké lásky roku 1632, věnoval tuto malou počtu tak velké ženě.“

Nejznámější díla: *Rodinný portrét*, *Nivaagaard*, *Kodaň*, *Hra v šachy*, *Muzeum Narodowe*, *Poznaň*, *Profil mladé dámy*, *Ermitáž*, *Petrohrad*, *Portrét Filipa II.*, *Muzeum del Prado*, *Madrid*.

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

5. 5. 1875 narozen český spisovatel, novinář, básník a překladatel S. K. Neumann – *Hrška květů z různých sezón*, *Knihy lesů*, *vod a strání*

6. 5. 1875 narozen německý spisovatel, držitel Nobelovy ceny za literaturu (1929) Thomas Mann – *Kouzelný vrch*, *Smrt v Benátkách*, *Buddenbrookovi*

11. 6. 1925 narozen americký romanopisec William Styron – *Ulehni v temnotách*, *Sophiina volba*, *Doznání Nata Turnera*

12. 6. 1870 narozen český novinář a spisovatel Jakub Arbes – *Elegie o černých očích*, *Poslední dnové lidstva*

21. 6. 1935 narozena francouzská prozaička a dramatička Françoise Saganová – *Dobry den, smutku*, *Máte ráda Brahme?*, *Čarovná oblaka*

29. 6. 1900 narozen francouzský spisovatel a letec Antoine de Saint-Exupéry – *Noční let*, *Malý princ*, *Citadela*

Zveme vás na tradiční letní akci

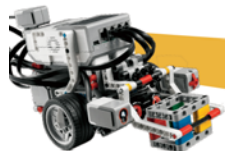
SEJDEME SE NA NÁMĚSTÍ

18. července od 19.00

Vstup zdarma

Tentokrát bude hrát **Pražský pouťový orchestr.**

PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY

JEDU EDU!

LÉTO 2020

ROBO CAMP

Tábor s LEGO WeDo, SPIKE, Mindstorms, různými pokusy a další zábavou

CENA 2.299 Kč ZA 5 DNI

Na Chrupavce, Líbeznice

Termín 13. 7. - 17. 7. 2020

Termín 17. 8. - 21. 8. 2020

Centrum volného času, Měšice

Termín 27. 7. - 31. 7. 2020

Termín 10. 8. - 14. 8. 2020

V červenci a srpnu s odlišným programem

Z POHÁDKY DO POHÁDKY

Kreativní tábor s výlety a tvořením

CENA 2.990 Kč ZA 5 DNI

Archa, Líbeznice

Termín 27. 7. - 31. 7. 2020

Centrum volného času, Měšice

Termín 3. 8. - 7. 8. 2020

Více o táborech a další nabídce
www.jeduedu.cz/tabory
nebo
www.klubslunecnice.cz

www.jeduedu.cz | e-mail: info@jeduedu.cz | Facebook: [@jeduedu.cz](https://www.facebook.com/jeduedu.cz)

Atletický klub Atletika Líbeznice, z.s.

PŘIJÍMÁME NOVÉ DĚTI DO ODDÍLU!

Neváhejte a přijďte si vyzkoušet náš trénink v Líbeznicích nebo v Ďáblicích nebo nám napište na adresu: atletika.libeznice@gmail.com.

Veškeré informace najdete také na našich webových stránkách
www.atletika-libeznice.cz

Měšické *kulturní* léto 2020

26.7. v 19:30

Melody Quartett

s programem „Od filmovek po Jacksona“

Prohlídka zámeckého parku v 18:00

20.8. v 19:00

Circus Ponorka

support: Aneta & The Soul Uncles /Plzeň/

Dvojkonzert plný výletů do soulu, R&B, filmové hudby i božského country!

23.8. v 18:00

Prohlídka zámeckého parku

4.9. ve 20:00

AC/DC Tribute

Brian, Angus, Malcolm, Phil a Cliff jako živí!

K tomu zvon, děla a všechny pecky od australské legendy.

Koncerty se konají na louce u Sokolovny v Měšicích u Prahy.

www.mesickekulturnileto.cz

Obec Měšice

Základní škola a Základní umělecká škola Líbeznice

ZŠ A ZUŠ LÍBEZNICE

přijme
učitele /-ky 1. stupně
učitele /-ky 2. stupně
vychovatele /-ky
školníka /-ci

**od 1. září
2020**

Nadstandardní platové podmínky
Zázemí zavedené instituce
Moderní prostředí
Dobrý kolektiv učitelů
Jistá profesní perspektiva

Životopis prosím zasílejte na email: manych@zslibeznice.cz

Středočeský kraj

BEZÚROČNÁ PŮJČKA

PRO ŽIVNOSTNÍKY

CO BUDEME POTŘEBOVAT?

1. IČO
2. TELEFONNÍ KONTAKT
3. E-MAIL
4. ČÍSLO BANKOVNÍHO ÚČTU
NA VAŠE Jméno A PŘÍJMENÍ

ZAREGISTRUJTE ŽÁDOST

POKUD ODPOVÍTE
NA VŠECHNY OTÁZKY
V ŽÁDOSTI ANO:

- aktivní živnost k 12.3.2020
- žádná exekuce, insolvence, evidence v registru exekuc, insolvenční
- sídlo na území Středočeského kraje
- bydliště není na ohlasovné OÚ/MÚ
- za poslední 3 roky žádná podpora z veřejných peněz přesahující 200.000 EUR

BEZÚROČNÁ PŮJČKA

SCHVALENO!

DOTAZY ZASÍLEJTE:
pujkazivnostnikum@kr-szcz

Půjčka bude možná v limitu 10.000,- až 50.000,-, s odkladem splácní na 1 rok (první splátka v 06/2021), poté kvartální splátky (poslední splátka v 03/2024).

[HTTP://PUJKAZIVNOSTNIKUM.KR-STREDOCESKY.CZ](http://pujkazivnostnikum.kr-stredocesky.cz)

Základní umělecká škola Líbeznice

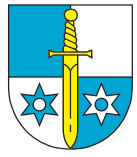
Otevíráme smyčcové oddělení a zveme všechny zájemce o umělecké vzdělávání k přijímacím zkouškám

Smyčcové nástroje tvoří základ většiny orchestrů i komorních souborů a jejich přítomnost v líbeznické ZUŠ vytvoří ucelenou nabídku oborů hudebního vzdělávání. Všechny zájemce o toto studium srdečně zveme k přijímacím zkouškám. Víťame i uchazeče, kteří již mají se hrou na smyčcový nástroj zkušenost.

Přijímací zkoušky do hudebního oboru se uskuteční v pondělí 8. 6. 2020 ve 14 - 18 hodin.
V tanečním a výtvarném oboru proběhne ověření talentu distanční formou.

Podrobnosti a aktuální informace najdete na
<https://www.zslibeznice.cz/zakladni-umelecka-skola>

Kalendář akcí pro rok 2020

- 27. 6.** MéLibeMOTO
- 18. 7.** Sejdeme se na náměstí
- 22. 8.** Country večer
- 28. 8.** Letní kino v Areálu zdraví
- 29. 8.** Koloběh
- 5. 9.** Vinné slavnosti
- 12. 9.** Posvícení
- Říjen** Diskotéka Na Chrupavce
- 4. 10.** Duhové atletické závody
- 10. 10.** Vejšlap povodím Mratínského potoka
- 17. 10.** Podzimní běh na Duhovce
- 21. 11.** Zahajovací ples
- 29. 11.** Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina